

XLV.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Forlængelse af Loven af 28de Marts 1871 om en Forandring i Toldafgiften for Sukker.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 12te Marts 1875.)

Til nærmere Belysning af Regjeringens Motiver til at foreslaa Loven af 28de Marts 1871 forlænget atter for det kommende Finantsaar skal man forudsætte følgende Skrivelse af 4de Januar d. A. fra Finantsministeren til Udvalget:

„I behagelig Skrivelse af 18de f. M. har Folkethingets Toldudvalg ønsket en nærmere Fremstilling af de Grunde, som kunne bevæge Regjeringen til at lade den ved Lov af 21de Marts 1873 for Barigheden og Bestemmelserne i Lov af 28de Marts 1871 om en Forandring i Toldafgifterne for Sukker sætte Frist udløbe, uden at søge den forlænget.

Foraauidt det ærede Udvalg herved har henholdt sig til en Yttring af mig i den Konference, jeg havde den Ure at have med Samme, skal jeg foreløbig bemærke, at jeg, ved at udtale Regjeringens Utilbøielighed til at forelægge noget Lovforslag om Forlængelse af den ovennævnte Lov af 21de Marts 1873, kun havde de ved Loven af 1871 indførte særlige Bestemmelser for Muskovados Sukkere for Die, men ikke den ved bemeldte Lov opstillede særegne Klasse af pulveriserede Sukkere af Farver, svarende til Amsterdammers Standardprøverne fra Nr. 15 og derover, men mørkere end Nr. 19, med en højere Told end den for Tarispositionen 228 i Loven af 4de Juli 1863 fastsatte. Ligesom denne sidste Bestemmelse er bevaret ogsaa i det nu foreliggende Forflag til Lov om Toldafgifterne, saaledes kan der formentlig Intet ansøges imod Bevarelsen af denne særlige Klasse kostbarere og for en stor Del umiddelbart til Konsum anvendelige Sukkere, og det vil derfor ogsaa blive nødvendigt at søge de derom gjældende Bestemmelseres Gylldighed forlænget ved en særlig Lov, til den almindelige Tarislov udkommer, og i Forbindelse dermed ogsaa den for Sukkerindsøfslen ved Loven af 1871 fastsatte Thara.

Hvad de for Fortoldningen af Muskovadossukkere til 31te Marts 1875 gjældende Regler angaar, stillede det sig for mig, som af min ovenberørte Udtalelse fremgaar, som om Bevarelsen af den særlige Stilling, der herved er givet disse Sukkere, ikke var ønskelig paa Grund af de Banskfeligheder, der ere for Toldvæsenet i med Sikkerhed at bedømme Rigtigheden af de forekommende Partiers Angivelse som Muskovados, hvortaf Følgen let kunde blive, at andre Sukkere end dem, man nærmest havde tænkt paa ved disse Bestemmelser, kom til at nyde godt af dem.

Ved nærmere at undersøge Sagen er jeg imidlertid kommen til det Resultat, at, om end den paapegede Banskfelighed ved Bestemmelsen af Kjendetegnene paa Muskovados maa antages at være større for Toldvæsenet, end den inden Loven af 1871 nedsatte Sukkerkommission gik ud fra, kan den særlige Stilling, der er givet denne Art Sukkere, dog ikke antages at have influeret videre paa Indsøfjelsmengderne, der, som det fremgaar af de medfølgende statistiske Oplysninger, aldeles overveiende bestaa af andre Sukkere end Muskovados, ligesom Grunden til, at ringere Kwanta St. Croix Sukkere, som man jo nærmest havde for Die ved disse Bestemmelser, i de sidste Aar ere fremkomne til Indsøfjel og Fortoldning, maa søges i, at Øpfsten der i de sidste Aar har været meget daarlig. Under disse Omstændigheder turde der formentlig ikke være